

и лоша еграда, непрестайно се прави и поправя и никога не може да се исправи; а добро училище, непрестайно прѣговаря изучено-то, и никога нѣма нуждѣ отъ поправяние. Дѣца-та твърдѣ не обичятъ да прѣговаряють онова, що сѣ изучили и позабравили, а яко обичятъ и да приказвать онова, що сѣ запомнили. Учитель-тъ нека се въсползува отъ това явление на дѣтинскѣ-тѣ природѣ и нека кара дѣца-та често да прѣговаряють; защо-то прѣговаряние често-то прѣговаряние никога не оставя да се забрави изучено-то. И дѣца, които сѣ учили много нѣщо, нѣ безсѣзнателно, и които често сѣ забравяли онова, що сѣ учили, испослѣ нѣмать добръ память.

Ученици-ти отъ наши-ты училища много забравяють. Учителе-ти много нѣщо учятъ дѣца-та, а рѣдко имъ дохожда на умъ да видать, останѣло ли е у дѣца-та нѣщо отъ изучено-то. Ако ученикъ-тъ забравя по-малко, отъ колкото учи, па иди-дойди; нѣ ако приходъ-тъ е равенъ съ разсноскѣ-тѣ, тогова въ главѣ-тѣ остава нула.

А какъ трѣбва да се прѣдава всякой отдѣленъ разсказъ, има различни начини; нѣ, всякога, учитель-тъ трѣбва по-напрѣдъ да размысли расказа си, още и да го напише, ако не е навыкнѣлъ да разсказва. Земѣте нѣкой библейскый разсказъ, прочетѣте го сами съ внимание, въображѣте си, кое иде да се тлъкува на дѣца-та, и послѣ отдѣлѣте това, което можете да разскажете и истлъкувате прѣвъ пѣтъ, отъ онова, което може да притурите при вторый и третий разсказъ на кое да е събытие.

Кога ще разсказвате нѣкое събытие прѣвъ пѣтъ, трѣбва да прѣдадете само главны-ты му работы, съ двѣ три интересны живописны подробности. А ако